

سال‌هاست نام رژیم صهیونیستی به عنوان عامل بروز و تشدید تنش‌ها در خاورمیانه به تیر اول اخبار تبدیل شسده، اما به رغم آنکه جنگ عموماً در کشور‌های هدف حمله انجام گرفته و محدوده این رژیم تا حد کمتری زمین بازی‌های سیاسی و نظامی بوده، منطقاً اهداف دنبال شده در جریان جنگ‌های آغاز شده و امتداد یافته توسط این رژیم باید در راستای تجلی واژه «امنیت» برای ساکنان سرزمین‌های اشغالی باشد. به بیان بهتر، سران رژیم صهیونیستی جنایات خود را با این توجیه انجام داده‌اند که به تنها حاکمیت پر قدرت در منطقه خاورمیانه تبدیل شده و بر این اساس تلاش کرده‌اند کشور‌های اطراف را تضعیف، وورشکست یا سرنگون کنند، هرچند ماحصل این تنش‌ها باید حاکمیت امنیت در رژیم صهیونیستی باشد اما داده‌ها از واقعیت‌های تکان دهنده‌ای حکایت دارند که نشان می دهد جای خالی احساس در سرزمین‌های اشغالی احساس می شود. داده‌ها نشان می دهد طی دو سال اخیر ورود گردشگران به سرزمین‌های اشغالی بالغ بر ۷۶ درصد کاهش یافته و بخش اعظمی از گردشگران دیگر جرات ندارند پای خود را در آنجا بگذارند. آمارها حاکی از آن است که با رخداد ۷ اکتبر ۲۰۲۳ و تداوم جنگ در غزه، رژیم صهیونیستی با مجموعه‌ای از بحران‌های بی سابقه در حوزه‌های اجتماعی-اقتصادی رویه‌رو شده‌است. افزایش دوبرابر اختلافات روانی، افت شدید اعتماد سرمایه‌گذاران، فرار میلیاردرها، مهاجرت فزاینده و تنزل رتبه اعتباری اسرائیل از سوی مؤسسات بین‌المللی، تنها بخشی از تبعات گسترده این بحران چندبعدی است. هم‌زمان، خشونت‌های داخلی و اعتراض‌ها علیه دولت نتانیاو، چشم‌انداز ثبات در سرزمین‌های اشغالی را به‌شدت تیره کرده است.

□ □ □

– سقوط ۳۵ تا ۴۰ درصدی مسافران خارجی فرودگاه‌ها

آثار مؤلفه‌های امنیت در سرزمین‌های اشغالی را می‌توان در موضوعات مختلف سنجید. یکی از آن‌ها، میزان فعالیت فرودگاه‌های رژیم است. به‌عبارتی، فرض ما این است که اگر امنیت وجود داشته باشد (حتی تصور امنیت)، سفر و مسافرت و تعداد مسافران بین‌المللی فرودگاه‌ها باید افزایش یابد. در غیر این صورت، کاهش تعداد مسافران بین‌المللی به دلیل وجود ناامنی در یک کشور یا منطقه، تعطیلی فرودگاه‌ها یا تأخیر زیاد پروازها منجر به کاهش ورودی فرودگاه‌ها می‌شود. در این خصوص، بررسی آمآر مربوط به تعداد ماهیانه مسافران بین‌المللی فرودگاه بن‌گوریون رژیم صهیونیستی طی سال‌های ۲۰۲۳ تا ۲۰۲۵ از تغییرات اساسی در تردد مسافران حکایت دارد. داده‌های منتشر شده نشان می‌دهد حادثه ۷ اکتبر ۲۰۲۳ معادلات تردد مسافر به اسرائیل را به طرز معناداری تغییر داده است. بر اساس آمار‌های منتشر شده، میانگین ورود مسافران بین‌المللی از طریق فرودگاه بن‌گوریون به عنوان بزرگ‌ترین فرودگاه صهیونیست‌ها، در سال ۲۰۲۲ تا پیش از حمله «طوفان الاقصی» (۷ اکتبر ۲۰۲۳)، ماهانه حدود ۲ میلیون و ۱۰۰ هزار نفر بوده است. اما پس از این رخداد، این عدد به‌طور میانگین به حدود یک میلیون و ۳۷۵ هزار نفر در ماه کاهش یافته است. در برخی ماه‌ها، میزان ورود گردشگران خارجی حتی به حدود ۵۰۰ تا ۶۰۰ هزار نفر نیز رسیده است. برای مثال، در ماه‌های ژانویه، فوریه و مارس ۲۰۲۴، این رقم بین ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار نفر در نوسان بوده است. حتی در نوامبر ۲۰۲۳ نیز آمار‌ها از افت شدید ورود مسافران حکایت دارد. براساس این آمار‌ها، ورود مسافران بین‌المللی از طریق فرودگاه بن‌گوریون پس از ۷ اکتبر ۲۰۲۳ کاهش ۳۵ تا ۴۰ درصدی داشته و این میزان در برخی ماه‌ها حتی به ۶۰ درصد نیز نزدیک شده است.

– ۷۶ درصد کاهش در تعداد گردشگران خارجی

گردشگری شاخص دیگری است که به‌خوبی نشان می‌دهد طی دو سال اخیر امنیت با سرزمین‌های اشغالی قهر است. توجه داشته باشیم گردشگری برخلاف صنایع دیگر، به‌شدت به موضوع امنیت حساس بوده و کمترین تغییرات در موضوع امنیت، منجر به کاهش شدید تعداد گردشگران خارجی می‌شود. در ایمن زمینه، داده‌های مربوط به تعداد ماهیانه گردشگران خارجی که از رژیم صهیونیستی دین کردند نشان می‌دهد پس از افت شدیدی که گردشگری رژیم در دوره شیوع پاندمی کرونا طی سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ تجربه کرد، وضعیت گردشگران پس از طوفان الاقصی افت شدیدی را تجربه کرده است. بر پایه این داده‌ها، هرچند پیش از شیوع کرونا، به‌طور میانگین ماهانه ۳۴۰ هزار گردشگر خارجی از این منطقه بازدید می کردند، اما این رقم پس از عملیات «طوفان الاقصی» و تحولات پس از آن، به ۸۲ هزار نفر در ماه کاهش یافته است. این کاهش چشمگیر به معنای افت ۷۶ درصدی در تعداد گردشگران خارجی است که به‌نوعی کم سابقه‌ترین وضعیت صنعت گردشگری در این منطقه طی دو دهه اخیر به شمار می‌رود.

– افزایش نزاع صهیونیست‌ها علیه صهیونیست‌ها

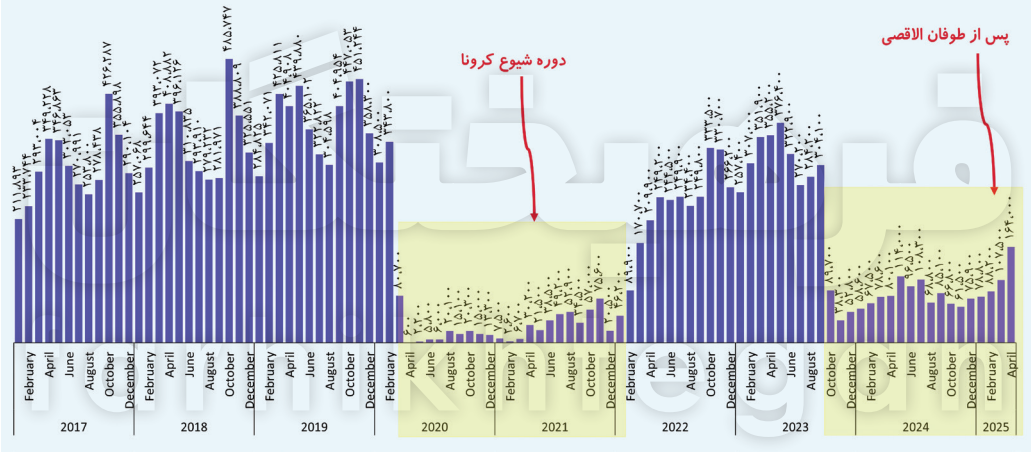
شاخص دیگری که می‌توان از آن به عنوان یکی دیگر از مؤلفه‌های امنیت در سرزمین‌های اشغالی بحث کرد، شاخص «امنیت شخصی» است. یافته‌های اولیه داده‌های سازمان مرکزی آمار رژیم صهیونیستی از بررسی امنیت شخصی سال ۲۰۲۴ نشان می‌دهد که در بازه یک‌ساله منتهی به این نظر سنجی، حدود ۹۴۴ هزار نفر از افراد ۲۰ سال به بالا (معادل ۱۵ درصد جمعیت بزرگسال) در معرض انواع مختلف جرائم قرار گرفته‌اند. این رقم در میان جمعیت یهودی و سایر گروه‌ها به ۱۷/۳ درصد می‌رسد و نشان‌دهنده شیوع بالای آسیب‌پذیگی ناشی از جرائم در سطح جامعه است. در میان انواع جرائم، میزان قربانیان خشونت یا تهدید به خشونت در میان مردان ۱/۵ برابر بیش از زنان گزارش شده است (۴/۸ درصد در مقایسه با ۳/۲ درصد). در مقابل، ۲/۲ درصد از زنان تجربه آزار جنسی را گزارش کرده‌اند. با این حال، بیش تر آسیب‌دیدگان این نوع جرائم، به‌ویژه آزار جنسی، آن را به پلیس گزارش نکرده‌اند. نرخ عدم گزارش در این مورد، نگران‌کننده و معادل ۹۶/۵ درصد بوده است.

از میان تقریباً ۲۰ هزار نفری که اعلام کردند قربانی خشونت یا تهدید به خشونت شدند، حدود ۵/۵۷۴ درصد دچار آسیب‌های روانی شدند. این موضوع نشان‌دهنده اثرات ماندگار و جدی این نوع جرائم بر سلامت روان جامعه اسرائیل است. در حوزه جرائم آنلاین نیز ۸/۶ درصد از جمعیت تحت تأثیر قرار گرفته‌اند. رایج‌ترین انواع این جرائم شامل سرقت یا انتشار اطلاعات (۵۲/۶ درصد) و جعل یا سرقت هویت (۸/۳۰ درصد) بوده است. در حوزه آسیب‌های خانگی، حدود ۲۴۳ هزار خانوار با جرائم مرتبط با اموال رویه‌رو شدند. از این میان، ۲/۵ درصد شاهد سرقت یا ورود غیرمجاز به خانه یا خودرو بوده‌اند. همچنین، ۸/۶ درصد از خانواده‌ایی که فرزندان ۱۸ تا ۱۸ ساله دارند، حداقل یک کودک یا نوجوان قربانی جرائمی مانند سرقت، خشونت، آزار جنسی، جرائم آنلاین یا قلدری سایبری شده است. این رقم در میان خانواده‌های یهودی به ۸/۶ درصد رسیده است. طبق داده‌های سازمان مرکزی آمار رژیم صهیونیستی با کتار گذشتن داده‌های مربوط به جرائم آنلاین، ۳/۱۰ درصد از جمعیت بالای ۲۰ سال رژیم در معرض انواع مختلف جرائم قرار گرفته‌اند که این میزان در سال‌های قبل از جنگ ۷ اکتبر حول و حوش ۹ درصد بوده است.

– تل آویوو اورشلیم در صدر لیست احساس ناامنی

بررسی احساس امنیت شخصی نیز یافته‌های قابل توجهی را نشان می‌دهد. به‌طور کلی، احساس امنیت در مناطق مسکونی و هنگام پیاده‌روی پس از تاریکی در میان جمعیت عرب پایین‌تر از سایر گروه‌هاست. تنها ۶۹/۲ درصد از عرب‌ها هنگام پیاده‌روی در شب احساس امنیت دارند، درحالی‌که این رقم در

تعداد ماهانه گردشگران خارجی رژیم صهیونیستی از سال ۲۰۱۷ تاکنون

آتش بس، فرصتی برای بازسازی ساختار حکمرانی اقتصادی

علی باقری
پژوهشگر مرکز رشد دانشگاه امام صادق علیه‌السلام

سه‌شنبه سوم تیرماه، پس از ۱۲ روز تبادُل آتش میان ایران بزرگ و رژیم پست صهیونیستی، «آتش بس» اعلام شد؛ به‌گونه‌ای که پس از بیست و دو موج حمله موشکی و پهپادی به سرزمین‌های اشغالی در عملیات «وعده صادق ۳» و ضربه به بزرگ‌ترین پایگاه منطقه‌ای ایالات متحده در عملیات «بشارت فتح»، رژیم غاصب مجبور به اعلام آتش بس یک طرفه شد. این آتش بس علاوه بر آنکه نشان از ضعف رژیم صهیونیستی دارد، فرصتی برای تجدید قوا برای دو طرف ایجاد می‌کند، فرصتی که نباید از آن غافل شد.

اکنون زمان جدل نیست، اکنون زمان نامیدی نیست، اکنون زمان شادی مشغوفانه نیست، اکنون زمان شک به فرماندهان نظامی و سیاسی نیست، اکنون صلح برقرار نیست؛ الان هنگامه «تجدید قوا» در دل جنگی تمام‌عیار و همه‌جانبه است. جنگی که به‌زع نگارنده، ۱۲ نه روز بزرگ ۱۵ سال است که آغاز شده، با تحریم‌هایی سخت، شکننده و بی سابقه. البته اگر سابقه دشمنی ایالات متحده از آغاز انقلاب و بیش از آن (مانند کودتای ۱۳۳۲) را نادیده بگیریم.

این فرصت تجدید قوا، تنها برای فرماندهان نظامی نیست که تجهیزات را تأمین، نقشه‌ها را تدوین و خرابی‌ها را تعمیر کنند؛ بلکه این فرصتی است برای سیاست‌گذاران و حکمرانان کشور که در تمام‌امور آرایش جنگی به خود بگیرند. دیگر نباید شوکه‌شد، دیگر نباید جاخورد، دیگر نباید سراغ نسخه‌های ایدئالیستی هر چند همه‌می برای اداره کشور رفت، دیگر نباید مدل‌های تماماً دور از واقعیت کتاب‌های درسی اقتصاد را الگوی حکمرانی اقتصادی قرار داد و دیگر نباید توهم «جهانی شدن» بنای روابط بین الملل قرار گیرد. دنیا به

گزارش تحلیلی «فرهیختگان» از شاخص‌های اجتماعی و امنیت جمعی ساکنان سرزمین‌های اشغالی در روزهای پس از جنگ که عموماً منفی است

اسرائیل بدون روتوش

میان یهودیان و سایر گروه‌ها ۵/۷۳ درصد است. همچنین، تفاوت محسوسی بین مردان و زنان در احساس امنیت مشاهده می‌شود؛ ۸/۸۰ درصد از مردان و ۷/۶۴ درصد از زنان، هنگام تردد شبانه در محل زندگی خود احساس امنیت دارند. این تفاوت در ترس از حملات نیز مشهود است؛ ۴۰/۴ درصد از زنان در برابر ۴/۲۶ درصد از مردان، به‌طور جدی نگران بروز چنین حوادثی در منطقه مسکونی خود هستند. ترس از آسیب دیدن در جرائم آنلاین نیز در میان یهودیان و دیگر گروه‌ها بیشتر از عرب‌هاست؛ به‌طوری‌که ۵/۲۷ درصد از یهودیان و سایرین، در مقایسه با ۷/۱۵ درصد از عرب‌ها، نسبت به این نوع تهدیدها ابراز نگرانی کرده‌اند.

در نهایت، بررسی تغییر احساس امنیت نسبت به سال گذشته نشان می‌دهد که منطقه یهودا و سامریه بالاترین نرخ تغییر را دارد. در این منطقه، ۵/۴ درصد از ساکنان اعلام کرده‌اند احساس امنیت آن‌ها تغییر کرده؛ با این توضیح که ۳/۴۳ درصد آن را منفی و تنها ۱۱/۲ درصد آن را مثبت ارزیابی کرده‌اند. کمترین میزان تغییر مثبت در احساس امنیت به مناطق اورشلیم و تل آویو اختصاص دارد (به ترتیب ۳/۴ و ۴/۵ درصد). این دو منطقه همراه با یهودا و سامریه، همچنین بیشترین میزان تغییر منفی را نیز گزارش کرده‌اند.

– افزایش دوبرابری مشکلات روانی بین صهیونیست‌ها

بارخدا ۷ اکتبر ۲۰۲۳ در جنوب سرزمین‌های اشغالی، پژوهشی بی‌سابقه از سوی مرکز آکادمیک روپین و دانشگاه کلمبیا انجام شد که افزایش چشمگیر اختلافات روانی در میان جمعیت یهودی و عرب رژیم صهیونیستی را نشان می‌دهد. بر اساس نتایج این مطالعه، شیوع احتمالی اختلال استرس پس از ۷ اکتبر، افسردگی و اضطراب در فاصله کوتاهی پس از حمله تقریباً دو برابر شده و به ترتیب به ۲۹، ۴۲ و ۴۴ درصد رسیده است. این ارقام به‌طور قابل توجهی بالاتر از آمار ثبت‌شده در حوادث پیشین مانند حملات ۱۱ سپتامبر در آمریکا هستند. این مطالعه با بهره‌گیری از طراحی آنگند و بررسی دو مرحله‌ای (قبل و بعد از حمله)، تأثیر مستقیم این رویداد خشونت‌آمیز بر سلامت روانی جمعیت را با دقتی بی سابقه ثبت کرده است. در این تحقیق، ۷۱۰ نفر از شهروندان ۱۸ تا ۸۵ ساله شرکت داشتند که از نظر تنوع قومیتی و جسنیتی نماینده جامعه رژیم صهیونیستی بودند.

– از خشونت شهرک‌نشینان تا اعتراضات داخلی

از اکتبر ۲۰۲۳ تاکنون، سرزمین‌های اشغالی با موجی از بحران‌های هم‌زمان امنیتی، اجتماعی و سیاسی رویه‌رو شده‌اند. در کرانه باختری، خشونت میان شهرک‌نشینان مسلح و فلسطینی‌ها به‌شدت افزایش یافته است؛ حمله اخیر شهرک‌نشینان به روستای کفر مالک که به آتش زدن دست‌کم ۱۰۰ خانه و خودرو و شهادت ۳ فلسطینی انجامید، نمونه‌ای از این تنش‌هاست. برخی منابع، ارتش اسرائیل را عامل مستقیم مرگ‌ها می‌دانند. نهادهای حقوق بشری و سازمان ملل این وقایع را مصداق «پاک‌سازی قومی» خوانده و نسبت به تنوید پیگیری قضایی هشدار داده‌اند. هم‌زمان، صدها هزار شهروند اسرائیلی در شهرهایی چون تل آویو، اورشلیم و حیفا علیه دولت نتانیاو دست به اعتراض زده‌اند، از مخالفت با ادامه جنگ و اصلاحات قضایی تا مطالبه آزادی دروگان‌ها. بر خورود خشن پلیس با معترضان، منجر به بیش از ۱۰۰۰ مورد بازداشت و مجروحیت شده است. این اعتراضات شکاف عمیق سیاسی و اجتماعی در درون جامعه اسرائیل را بر جسته کرده است. افزون بر این، خشونت‌های قومیتی در شهرهای مختلط شدت گرفته. گروه‌های راست‌گرای افراطی در مناسبت‌هایی مانند راهپیمایی روز اورشلیم، به محله‌های عرب‌نشین حمله کرده‌اند، اغلب بدون دخالت مؤثر نیروی امنیتی. طبق گزارش‌ها، از مارس ۲۰۲۴ بیش از ۱۰۰۰ مورد حمله شهرک‌نشینان به فلسطینی‌ها رخ داده که منجر به بی‌خانمان شدن ۱۳۰۰ نفر شده است. در مجموع، این تحولات بیانگر بحرانی چندوجهی در سرزمین‌های

اشغالی است که از کنترل خشونت‌ها و اعتراض‌ها فراتر رفته و به تهدیدی جدی برای ثبات سیاسی و اجتماعی این رژیم تبدیل شده است.

– سایه جنگ بر رتبه اعتباری صهیونیست‌ها

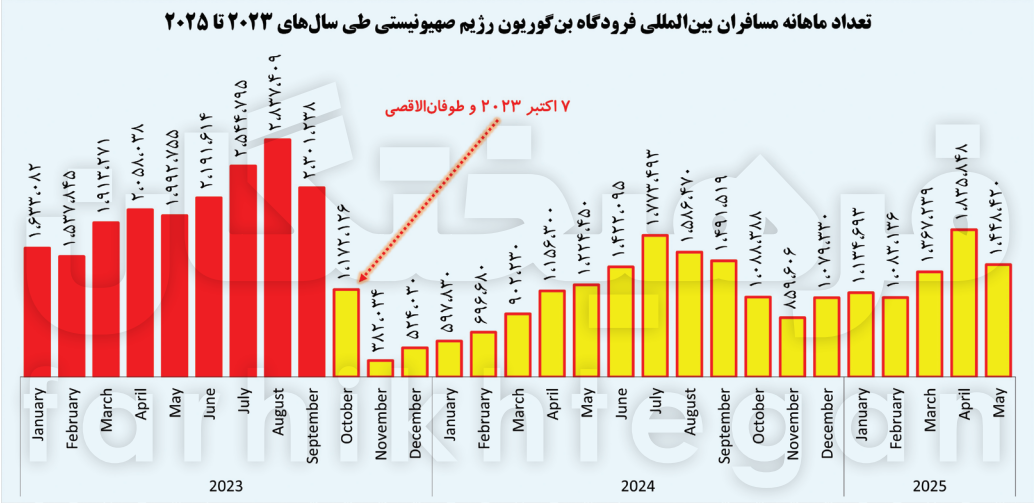
در سال جاری رتبه اعتباری اسرائیل توسط مؤسسه Moody's دو درجه کاهش یافت و از ۱۲ به ۱۱ رسید که پایین‌ترین رتبه تاریخی این کشور محسوب می‌شود. این افت رتبه به دلیل هزینه‌های سنگین جنگ غزه و ادامه تنش‌ها با حزب الله و جنگ مستقیم با ایران بوده است که اقتصاد و سیاست‌های مالی اسرائیل را تحت فشار قرار داده است. Moody's همچنین پیش‌بینی کرده بازگشت سریع به رتبه قبلی بسیار بعید است، زیرا چشم‌انداز امنیتی و سیاسی رژیم صهیونیستی همچنان نامشخص باقی مانده است. از سوی دیگر، در تاریخ ۹ بهمن ۲۰۲۵، مؤسسه S&P رتبه ۱-۸/۸- را برای اسرائیل با چشم‌انداز منفی تأیید کرد و هشدار داد در صورت تسددام جنگ با ایران، احتمال کاهش رتبه در دو سسال آینده وجود دارد؛ چراکه هزینه‌های دفاعی افزایش یافته و تراز پرداخت‌ها و رشد اقتصادی در معرض خطر قرار می‌گیرند. همچنین، در ۱۶ و ۱۷ اردیبهشت ۲۰۲۵، Fitch ارزیابی کرد رتبه فعلی A با چشم‌انداز منفی می‌تواند زیان‌های کوتاه‌مدت ناشی از جنگ را تحمل کند، مشروط بر اینکه جنگ محدود و موقتی باقی بماند و کشورهای عضو او پک نتوانند جایگزین نفت ایران شوند.

– تشدید خروج سرمایه از رژیم صهیونیستی

طبق گزارش رسانه‌های عبری، روند فرار سرمایه از سرزمین‌های اشغالی به سطحی نگران‌کننده رسیده است. تنها در نیمه اول سال ۲۰۲۴، بیش از ۷ میلیارد دلار سرمایه از اسرائیل خارج شده که این رقم معادل دو برابر کل خروج سرمایه طی سه سال گذشته است. هم‌زمان، دارایی‌های بخش خصوصی اسرائیل در خارج از کشور ۲۰/۵ میلیارد دلار افزایش یافته که تنها ۸۵۵ میلیون دلار آن به سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت مربوط می‌شود. همچنین سیرده‌های بانکی شهروندان اسرائیلی در خارج با جهشی چشمگیر به ۱۸ میلیارد دلار رسیده و طی چند ماه اخیر، ۷/۷ میلیارد دلار افزایش یافته است. این تحولات مالی در حالی رخ می‌دهد که موج جدید مهاجرت ترومندان نیز شدت گرفته و در مدت کوتاهی، ۱۷۰۰ نفر از میلیونرهای اسرائیلی این منطقه را ترک کرده‌اند. در همین راستا، نرخ رشد تعداد میلیونر‌ها در داخل اسرائیل که در سال ۲۰۲۳ به ۴۵ درصد رسیده بود، در سال ۲۰۲۴ به ۲۵ درصد سقوط کرده است.

– افزایش ۵۰ درصدی خروج مهاجران از اراضی اشغالی

رژیم صهیونیستی در سال ۲۰۲۴ با تشدید بحران مهاجرت مواجه شده است. بر اساس آمار رسانه‌های عبری، نرخ رشد جمعیت در اراضی اشغالی از ۱/۶ درصد در سال ۲۰۲۳ به ۱/۱ درصد در سال جاری کاهش یافته؛ مسئله‌ای که ناشی از ناامنی، مشکلات اقتصادی و کاهش کیفیت زندگی است. تنها در نیمه نخست ۲۰۲۴، حدود ۸۲۷۰۰ نفر از سرزمین‌های اشغالی خارج شده‌اند، درحالی‌که تنها ۲۳ هزار نفر بازگشته‌اند؛ آماري که افزایش ۵۰ درصدی مهاجرت منفی را نشان می‌دهد. در سال گذشته نشان می‌دهد، هم‌زمان، مهاجرت ورودی نیز افت کرده و تنها ۳۲ هزار و ۸۰۰ مهاجر جدید وارد اسرائیل شده‌اند، یعنی ۳۱ درصد کاهش نسبت به سال پیش. بخش بزرگی از مهاجران خروجی در خارج از اسرائیل متولد شده‌اند، به‌ویژه از کشورهای روسیه، اوکراین و بلاروس. همچنین، طبق اعلام مقامات، حدود ۱۰ درصد از پزشکان اسرائیلی به‌طور دائم در خارج از کشور کار می‌کنند. این‌طراز می‌گویند کاهش امنیت روانی، فشارهای اقتصادی و واکنش‌های منفی جهانی نسبت به سیاست‌های رژیم در قبال فلسطینیان، در حال تبدیل شدن به عامل اصلی ترک اراضی اشغالی است.

۷. بهبود دامن‌وی روابط اقتصادی ایران با شرق (از جمله چین و روسیه) و با جهان اسلام (از جمله پاکستان)؛

۸. کاهش وابستگی اقتصادی به دشمن (از جمله در زمینه کالاهای اساسی و تسویه ارزی)؛

۹. ضربه به اقتصاد رژیم غاصب صهیونیستی.

اتاق جنگ اقتصادی علاوه بر وظیفه طراحی با استفاده از ظرفیت جامعه خبرگانی، وظیفه برقراری هماهنگی اقتصادی و پیگیری برنامه‌ها جهت اجرا بر عهده‌دارد. نیازی که حتی پیش از آغاز درگیری‌ها نیز وجود داشت؛ به‌گونه‌ای که دکتر مدنی‌ذره، وزیر محترم اقتصاد در برنامه‌ای که تقدیم مجلس شورای اسلامی کرده بودند، به این موضوع اشاره و بر لزوم تشکیل کمیته هماهنگی اقتصادی و رفر ماندهی واحد در روابط خارجی کشور تأکید کرده بودند. اکنون که این نیاز بیش از پیش احساس می‌شود.

فرصت اندک است و کار‌ها بسیار، باید هرچه زودتر اتاق جنگ اقتصادی را شکل داد. با توجه به شرایط به نظر می‌رسد مناسب‌ترین جایگاه نهادی برای تشکیل این نهاد، ذیل شورای عالی امنیت ملی باشد؛ زیرا شام‌از مزیت و جاهت سیاسی بالا و جایگاه فرا دستگاهی، پشتوانه قانون اساسی، توانایی اقدام فراقانونی، سرعت عمل و چابکی و ساختار حفاظت از اطلاعات مناسب برخوردار است. همچنین می‌تواند هماهنگی لازم میان دستگاه‌های اقتصادی با نهادهای نظامی و امنیتی را برقرار سازد که از الزامات دوران جنگ است. البته این موضوع لوازمی دارد که مهمترین آن‌ها تأمین بودجه لازم و نیروی انسانی کافی برای اتاق جنگ اقتصادی، تضمین ارتباط این نهاد با جامعه خبرگانی و متخصصان و حضور مؤثر تره و معجره در تصمیم‌گیری‌ها است.

جنگ و سساده‌انگاری مسائل نباید وجود داشته باشد. کشور نیازمند مرکز فرماندهی اقتصادی است که بتواند با تجصیع قدرت و با استفاده حداکثری از کارشناسان و خبرگان، کشور را برای اداره اقتصاد در دوران جنگ آماده کند، به مقاومت‌سازی اقتصاد پردازد، راهبردهای تحریم‌ناپذیری و تحریم‌شکنی را دنبال نماید و در جنگ اقتصادی کشور را راهبری کند. در یک کلام، تشکیل این مرکز فرماندهی اقتصادی که ما آن را «اتاق جنگ اقتصادی» می‌نامیم در شرایط آتش بس فعلی از نان شب واجب‌تر است.

اتاق جنگ اقتصادی باید از تمام ظرفیت جامعه خبرگانی در اندیشکده‌ها، پژوهشکده‌ها و مراکز دانشگاهی بهره‌برد تا بتواند مناسب‌ترین برنامه‌ها برای اهداف مذکور را طراحی کند. برنامه‌هایی که تنظیم می‌شوند باید مختصات زیر را دارا باشند:

۱. حفظ معیشت و ضروریات زندگی مردم در دوران جنگ؛

۲. توسعه صنعتی متناسب با شرایط جنگ به‌گونه‌ای که هم رشد و توسعه اقتصادی را شاهد باشیم و هم تأمین تسلیحات و تجهیزات نظامی تضمین شود (می‌توان از تجربه آمریکا در دوران جنگ جهانی با تشکیل WPB استفاده کرد)؛

۳. بهبود جایگاه ایران در نظم جدید منطقه‌ای و جهانی؛

۴. بازپس‌گیری جایگاه ژئوپلیتیکی و ژئواکونومیکی از دست‌رفته ایران در نظم آمریکایی؛

۵. پرهیز از آسیب به سسرمایه اجتماعی کسب شده پس از حمله رژیم صهیونیستی (مانند دوری از شوک درمانی و اصلاحات قیمتی به طرق نادرست)؛

۶. حمایت از اقشار ضعیف و آسیب‌پذیر مردم؛

مدیر مسئول:

■ محمدامین ایمانجانی

قائم‌مقام مدیرمسئول:

■ مسعود فروغی

سر‌دبیر:

■ محمد زعیم‌زاده

تلفن و فکس:

■ ۶۲۹۹۹۴۹۵ (۰۲۱)

کدپستی:

■ ۱۱۳۵۶۳۳۸۱۶

چاپ:

■ چاپخانه دانشگاه آزاد اسلامی

نشانی:

■ خیابان حافظ، پایین‌تر از جمهوری

رویه‌روی ساختمان بورس

ساختمان فرهیختگان، طبقه سوم